

א"י תפ"א

הענין של חזקת רבנות

א"י תפ"א

קמ"ל *דאין דולבין כממון ארר הרוב: ונא
 ארר ונתקל בה וישרה פפור: אמאי פפור
 איבעי ליה לעיוני ומייל אגרי דבי רב משמיה
 דרב בממלא רה"ר כולה חביות שמואל אמר
 באפילה שגו רבי יוחנן אמר בקרן זיית אמר
 רב פפא לא דיקא מתניתין אלא או כשמואל
 או כרבי יוחנן דאי כרב מאי אריא נתקל
 אפילו שבר נמי *אמר רב זכור משמיה דרבא
 הוא הדין דאפי' שבר והאי דקחני נתקל
 אידי דבעי למתני סופא ואם הווק בה בעל
 חביות הייב בנזקו דרוקא נתקל אבל שבר
 לא מאי מעמא הוא דאזיק אנפשיה קחני
 רישא נתקל אמר ליה ר' אבא לרב אישי
 הכי אמרי במערבא משמיה דר' יעולא
 "לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן
 בדרכים

(א) א"י תפ"א
 (ב) א"י תפ"א
 (ג) א"י תפ"א
 (ד) א"י תפ"א
 (ה) א"י תפ"א

א"י תפ"א

א"י תפ"א

בש"ע (א"י תפ"א) מסק המחבר שקרן המונח ברשות הרבים, מותר לטלטלו מחוץ
 לרשות הרבים, ובכרמלית מותר לטלטלו להדיא, משום דחיישונן שמא יחוק בו רבים,
 במקום הויקא דרבים לא נזר רבנן שבות, וברש"י (א"י תפ"א) כתב "שאי אפשר לרבים
 להתענות בדרכים."

יח (כט) (עה) *קוץ המנח ברשות הרבים, מותר לטלטלו (עו) פחות פחות מר' אמות, ובכרמלית

מותר לטלטלו להדיא משום דחיישונן שמא יזקו בו רבים, (עו) ובמקום הזקא דרבים לא נזר רבנן שבות*:

יח (עה) קוץ המנח

א"י תפ"א

וכו'. דעת הריב"ש המוכח במגן אברהם, דאם היה הקוץ גדול אסור לטלטלו, דבנקל יכול להזהר ממנו שלא יזק פניו דנראה לכל. ועין
 במגן אברהם שהקשה עליו, ובתוספת שבת מישבו ומצדד להורות כמותו, ועין בספר שלתן עצי שטים דבטלטול מן הצד מותר גם כן:
 (עו) פחות פחות וכו'. עד שישלקנו לצדי רשות הרבים, מקום שאין דורסין בו רבים.

(עו) ובמקום הזקא דרבים*

וכו'. והא דאיתא לעיל בסעיף ו בהג"ה דאם יש שכרי וכו' כותב
 בבית מדרס לטלטלו, והשיג על זה המגן אברהם משפור של עץ המכבא
 כדמצינו תחילתו דמותר לטלטלו. ולא אבין קשיתו, דבאמת שפור נעשה חד
 מלמעלה כדי לתלות עליו הקשר צלי, והוא גם כן פועל קוץ. וקשיא שניה
 שלו כפר מרצה בתוספת שבת, עין שם. וכתב המגן אברהם בסוף דבריו:
 ומכל מקום צריך עיון אם יש להחזיר באבן, כי נראה דלא התירו אלא דבכר דלא
 היה לו לטלטלו מאתמול, דאם לא כן היה מותר לטלטל אבנים בשבת. והנה בצ"ח
 רבה השיג עליו וכתב דמקרא משמע דהקוץ היה מנח שם מפכר, עין שם.
 ומכל מקום נראה לעניות דעתי ברור דהדין עם המגן אברהם, ולא משעמה, כי
 נראה דלא התירו בשבת כי אם קוץ מפני שעלול מאד להזיק בעקץ החד שלו,
 מה שאין כן בסתם אבן, אפילו אבן קטן שאין נראה לעינים, דאף דלעגון נזקין
 אקרינן דאבנו ספינו ומשאוהו הוא בכלל בור, שם שאני דהחמירה הוהוה ביותר
 [ותדע, דתרתית הוא גם כן בכלל בור, ואלו לעגון טלטול לא שרינן ברשות
 הרבים פי אם מפני דחזו לקנות בו מידי, עין שבת קכד עמוד ב]. ומה שקטב
 הריב"ש דאבן גדולה הנראה לעינים אסור לטלטלה, ורצה לומר אפלו אם יש לו
 שקצין חדין, כן נראה לי:

א"י תפ"א

* קוץ המנח וכו'.

בשם הריב"ש דוקא קוץ שאינו נראה וכו', והוא הדין אבן גדולה הנראה
 לעינים אסור לטלטלה, והשיג על זה המגן אברהם משפור של עץ המכבא
 כדמצינו תחילתו דמותר לטלטלו. ולא אבין קשיתו, דבאמת שפור נעשה חד
 מלמעלה כדי לתלות עליו הקשר צלי, והוא גם כן פועל קוץ. וקשיא שניה
 שלו כפר מרצה בתוספת שבת, עין שם. וכתב המגן אברהם בסוף דבריו:
 ומכל מקום צריך עיון אם יש להחזיר באבן, כי נראה דלא התירו אלא דבכר דלא
 היה לו לטלטלו מאתמול, דאם לא כן היה מותר לטלטל אבנים בשבת. והנה בצ"ח
 רבה השיג עליו וכתב דמקרא משמע דהקוץ היה מנח שם מפכר, עין שם.
 ומכל מקום נראה לעניות דעתי ברור דהדין עם המגן אברהם, ולא משעמה, כי
 נראה דלא התירו בשבת כי אם קוץ מפני שעלול מאד להזיק בעקץ החד שלו,
 מה שאין כן בסתם אבן, אפילו אבן קטן שאין נראה לעינים, דאף דלעגון נזקין
 אקרינן דאבנו ספינו ומשאוהו הוא בכלל בור, שם שאני דהחמירה הוהוה ביותר
 [ותדע, דתרתית הוא גם כן בכלל בור, ואלו לעגון טלטול לא שרינן ברשות
 הרבים פי אם מפני דחזו לקנות בו מידי, עין שבת קכד עמוד ב]. ומה שקטב
 הריב"ש דאבן גדולה הנראה לעינים אסור לטלטלה, ורצה לומר אפלו אם יש לו
 שקצין חדין, כן נראה לי: